

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-164/09)**

(2009/C 180/48)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Zadra i D. Recchia, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Włoska**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że jako że region Veneto ustanowił i stosuje przepisy dotyczące zgody na odstąpienia od systemu ochrony dzikiego ptactwa, naruszające warunki określone w art. 9 dyrektywy 79/409/EWG⁽¹⁾, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniem, które na niej ciąży na mocy art. 9 dyrektywy 79/409.

— obciążenie Republice Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że przepisy ustanowione przez region Veneto nie są zgodne z przepisami art. 9 dyrektywy 79/409.

Ustawa nr 13 z 2005 r., obowiązująca w momencie upływu terminu określonego w uzasadnionej opinii, nie odpowiada wymogom art. 9 dyrektywy w zakresie w jakim:

— określa ona w sposób ogólny i abstrakcyjny, nie określając żadnych ram czasowych gatunki i ilości zwierząt będące przedmiotem odstąpienia;

— przewiduje w sposób nie wprowadzający żadnego rozróżnienia, odstąpienie dotyczące konkretnych gatunków ptactwa, odwołując się w sposób ogólny to wszystkich przypadków wymienionych w art. 9 lit. a) i c) oraz bez wskazania właściwego w tym zakresie uzasadnienia;

— nie określa żadnych sposobów kontroli dostępności innych zadawalających rozwiązań, ani też nie stanowi, że indywidualne odstąpienia winny bezwzględnie określać warunki ryzyka oraz okoliczności czasu i miejsca, w przypadku których takie odstępstwa mogą być przyznane;

— pozwala na wyłączenie małych ilości ptactwa bez odpowiedniej podstawy naukowej.

Komisja twierdzi, że przepisy wydane po upływie terminu określonego w uzasadnionej opinii nie tylko nie usuwają uchybień stwierdzonych, ale również je powielają. Zarzut ten dotyczy w szczególności dekretu prezydenta rady regionu nr 140 z dnia 20 czerwca 2006 r., dekretu prezydenta rady regionu nr 230 z dnia 18 października 2006 r., ustawy regionalnej nr 24 z dnia

16 sierpnia 2007 r., dekretu prezydenta rady regionu nr 167 z dnia 4 września 2007 r. a także ustawy regionalnej nr 13 z dnia 14 sierpnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen sad Sofia — grad (Bułgaria) w dniu 14 maja 2009 r. — Georgi Iwanow Elchinow przeciwko przeciwko Nacjonalna zdrawnoosiguritelna kasa**(Sprawa C-173/09)**

(2009/C 180/49)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administratiwen sad Sofia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Georgi Iwanow Elchinow*Strona pozwana:* Nacjonalna zdrawnoosiguritelna kasa**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 22 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jeśli konkretne leczenie, dla którego złożono wniosek o wydanie formularza E 112 nie może zostać przeprowadzone w bułgarskiej jednostce służbie zdrowia, to należy przyjąć, że to leczenie nie jest finansowane z budżetu krajowej kasy chorych lub ministerstwa zdrowia i odwrotnie, jeśli to leczenie jest finansowane z budżetu krajowej kasy chorych lub ministerstwa zdrowia, to należy przyjąć, że może ono zostać przeprowadzone w bułgarskiej jednostce służby zdrowia?
- 2) Czy sformułowanie „nie może uzyskać leczenia w państwie członkowskim, w którym zamieszkuje” zawarte w art. 22 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono przypadki, w których leczenie przeprowadzane na terenie państwa członkowskiego, w którym zamieszkuje ubezpieczony, jest pod kątem rodzaju leczenia znacznie mniej skuteczne i bardziej radykalne od leczenia przeprowadzanego w innym państwie członkowskim, czy też obejmuje ono jedynie te przypadki, w których zainteresowany nie może uzyskać leczenia we właściwym czasie?